בכורות מה

מורה נבוכים חלק ג, מה

...ונעשו לכהנים המלבושים המכובדים והיפים והנאים ביותר: "בִּגְדֵי קֹדֶשׁ [...] לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת" (שמות כח,ב), ד) ושלא ישמש בעבודה בעל מום – ולא רק בעלי מום בלבד אלא גם זיהומים פוסלים את הכהנים כמו שהתבאר בדיני מצוה זו (ביאת המקדש ז,יג). כי מה שמגדיל אדם בעיני ההמון אינו צורתו האמיתית אלא שלמות אבריו ויפי לבושו, והמטרה היא שתהיה לבית הזה רוממות וכבוד בעיני הכול.

Moreh Nevukhim III:45 (Rambam)

…And the priests were given the most honored, beautiful and handsome garments: "holy garments… for honor and for glory" (Exodus 28:2). (4) And a person with a blemish may not serve in the Temple service. Not only people with blemishes are disqualified: disfigurements also disqualify priests, as explained in the laws of this commandment (Bi'at HaMikdash 7:13). For what makes a person great in the eyes of the masses is not his true form but the wholeness of his limbs and the beauty of his clothing. The goal is that this House should have greatness and honor in the eyes of all.

ספר החינוך מצוה רע"ה

מִשָּׁרְשֵׁי הַמִּצְוָה. לְפִי שֶׁרֹב פְּעֻלּוֹת בְּנֵי אָדָם רְצוּיוֹת אֶל לֵב רוֹאֵיהֶם לְפִי חֲשִׁיבוּת עוֹשֵׂיהֶן, כִּי בִּהְיוֹת הָאָדָם חָשׁוּב בְּמַרְאֵהוּ וְטוֹב בְּמַעֲשָׂיו, יִמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּעֵינֵי כָּל רוֹאָיו, וְאִם יִהְיֶה בְּהֶפֶךְ מִזֶּה פָּחוּת בְּצוּרָתוֹ וּמְשֻׁנֶּה בַּאֲבָרָיו, וְאִם אֵינוֹ יָשָׁר בְּדְרָכָיו לֹא יֵאוֹתוּ פְּעֻלּוֹתָיו כָּל כָּךְ אֶל לֵב רוֹאָיו, עַל כֵּן בֶּאֱמֶת רָאוּי לִהְיוֹת הַשָּׂלִיחַ שֶׁהַכַּפָּרָה תְּלוּיָה עָלָיו אִישׁ חֵן יְפֵה תֹאַר וְיפֵה מַרְאֶה נָאֶה בְּכָל דְּרָכָיו, לְמַעַן יִתְפַּשּׁוּ מַחֲשָׁבוֹת בְּנֵי אִישׁ אַחֲרָיו. וּמִלְּבַד זֶה, אֶפְשָׁר שֶׁיֵּשׁ בְּשִׁלֻּמוּת צוּרָתוֹ, רֶמֶז לְעִנְיָנִים, שֶׁמִּתּוֹךְ מַחְשָׁבוֹת הָאָדָם בָּהֶן, תִּטְהַר נַפְשׁוֹ וְתִתְעַלֶּה, וְלָכֵן אֵין רָאוּי בְּשׁוּם צַד שֶׁיִּהְיֶה בּוֹ שִׁנּוּי צוּרָה מִכָּל צוּרוֹתָיו, פֶּן תִּתְפַּזֵּר נֶפֶשׁ הַמְּחַשֵּׁב מִצַּד הַשִּׁנּוּי וְתָנוּד מִן הַחֻפָּץ.

Sefer HaChinukh, Mitzvah 275

Among the roots of this commandment: most human actions find favor in the hearts of those who see them according to the stature of the person who does them. When a person is distinguished in appearance and good in his deeds, he will find grace and good favor in everything he does, in the eyes of all who see him. But if the opposite is true, and he is lowly in form and irregular in his limbs, or he is not upright in his ways, his actions will not please the hearts of those who see him as much. Therefore it is truly fitting that the agent on whom atonement depends be a man of grace, beautiful in form and fair in appearance, pleasing in all his ways, so that people's thoughts will be drawn after him.

Besides this, it is possible that the wholeness of his form hints at ideas, and that by contemplating them a person's soul is purified and elevated. Therefore it is not fitting in any way that any of his features be altered. Otherwise the mind of the person contemplating him might be scattered because of the irregularity and stray from its purpose.